

FAMILIEBEDRIJF IN BEWEGING

Château de Rousset in de Provence is sinds 1825 in handen is van één en dezelfde familie. Onder leiding van de huidige topman Thomas Emery ziet de toekomst er voortvarend uit.

TEKST EN BEELD NICO McGOUGH

Thomas Emery tapt wat 2023 rosé af om te laten proeven, groots!

Rijgend door de vallei waar de rivier Durance en de rivier de Verdon elkaar ontmoeten kom je bij Gréoux les Bains een twaalfde-eeuws château tegen, dat parmantig van grote hoogte neerkijkt over de lager gelegen gronden. Het was tijdens de Moorse invallen rond het jaar 700 al onderdeel van een verdedigingslinie. Daarvoor was het in Romeinse handen. Achter elke deur staat wel iets dat met het wijn maken te maken heeft. Alle ruimtes staan volgepropt met wijnvaten, persen, gistings- of opslagtanks waar je maar net tussen de tanks door kan laveren. Emery zucht: “Nog maar één oogst en dan staat de nieuwe wijnmaakruimte er.” Die duizend vierkante meter grote ruimte

komt achter de huidige te staan, iets hoger op de heuvel. Want alle wijn voor de totale jaarproductie van 400.000 flessen gaat door middel van zwaartekracht van gistingsruimte naar persruimte, door naar de rijpingskelder om uiteindelijk bij de bottelmachine te eindigen. Voor de houtrijping gebruikt Emery vaten van 400 liter, een tussenmaat tussen de Bordeauxvaten van 225 liter en de zogenoemde ‘demi muids’ van 600 liter. Wat zal het een feest zijn voor deze gedreven wijnmaker om daarna onder smetteloze (en nóg meer georganiseerde) omstandigheden te werken. De wijnen zijn nu al zo mooi, dat belooft veel goeds voor de toekomst. Het château wordt nog immer bewoond door

een oom van Thomas en werd generatie op generatie min of meer diagonaal doorgegeven aan de jongere generatie. Overgrootmoeder was half Belgisch en half Frans, maar had het niet naar haar zin in het slaperige Gréoux les Bains dus vertrok zij weer richting het mondaine Brussel. Grootmoeder echter bleef aan een lokale aristocraat plakken die het château later schonk aan het laatstgeboren kind. Veel familiedrama ook, grootmoeder die overlijdt tijdens de bevalling van haar laatste kind en dat soort verschrikkingen.

In totaal telt het domein zo’n 45 hectaren wijngaarden, verdeeld over twee grote percelen en wat kleinere. Dertig hectaren zijn gelegen rond het château en elf hectaren liggen op ongeveer drie kilometer afstand. Er is ook een hectare waar truffel wordt gevonden, zeven hectaren met olijfbomen en twintig hectaren bos om de biodiversiteit te ondersteunen. Dat het is gelukt bleek wel toen tijdens een wandeling door een wijngaard een grote roofvogel neerstreek op een paal om de bewegingen van een vos scherp in de gaten te houden. Overal vlinders, zelfs nog laat in het jaar, en veel (honing)bijen. De grond is er bezaaid met aromatische kruiden als wilde munt en tijm, die hun krachtige aroma vrijgeven. Als ik een mooi wit bloemetje wil aanraken waarschuwt Emery: “vooral niet aankomen anders is dit de laatste wijngaard die je bezoekt”. ‘Belladonna’ blijkt niet zo mooi te zijn als haar naam, want deze wolfskers behoort tot de nachtschadefamilie en is zéér giftig.

Op Château de Rousset speelt de natuur de hoofdrol, maar niet alléén bij hen. Van de zes wijnbouwers in zijn omgeving werken er vijf biologisch. In het nabijgelegen dorp Pierrevet werken zelfs alle wijnbouwers biologisch. Château de Rousset is biologisch gecertificeerd sinds 2015 en de olijfbomaarden vanaf 2006. Opvallend is dat de wijnmakers hier mogen irrigeren, wat in veel andere delen van Frankrijk ten strengste verboden is. Het werd toegestaan na de vernietigende droogte van 2012. Andere appellaties als Bellet en Bandol volgden. De wijnstokken hebben het er goed. Door de hoge ligging op zo’n 340 meter is er altijd wel een zacht windje die de druiven vrij van rot houdt. Ook valt er weinig regen. De wijnstokken staan in twee soorten grond. De blonde, zéér kalkrijke grond die volgepakt zit met grote

Zieke wijnstokken door te kort snoeien worden verwijderd en verbrand.

kiezel die lang geleden werd aangevoerd door de rivier, en sterk zandhoudende grond met een opvallend rossige kleur maar een veel dikkere bovenlaag, met eronder kiezels, waar de wijnstok haar wortels metersdiep in kan laten groeien. Ook hier is inmiddels het besef doorgedrongen om minder rigide te snoeien, evenals in de Pfalz waar Weingut Kranz vertelde dat als je te kort snoeit de wijnstok ziek kan worden van een schimmelinfectie. Deze ‘champignon’ werd vroeger bestreden met arsenicum (!), maar nu is men erachter dat simpelweg de uitlopers niet te kort moeten worden gesnoeid, waardoor de wijnstok gezond blijft.

Voor de witte wijnen worden vermentino, rousanne, viognier, en grenache blanc verbouwd. De muscat à petite grains wordt in zijn geheel verwerkt in de zeer aromatische droge rosé.

Voor de rode wijnen worden grenache noir,

syrah, cinsault, merlot, nebbiolo en manosquin gebruikt. Laatstgenoemde werd ooit in de streek aangeplant, maar werd later overal verwijderd. Toen Thomas hoorde van een oude man die nog wat van deze druif in de tuin zou hebben staan, aarzelde hij geen moment en ging erop af. De eigenaar stemde erin toe dat hij wat stekjes meenam. Daarmee ging Thomas naar een vriend met een druivenkwekerij en samen maakten zij voldoende plantjes om er nu een halve hectare mee aan te planten. De planten bleken afkomstig te zijn van Château Simone; de oenoloog van dit befaamde kasteel is nu ook de man die Château de Rousset begeleidt.

Om het fruit snel te verwerken en om oxidatie tegen te gaan wordt onder meer gebruikgemaakt van grote, horizontale, gekoelde persen waar geen zuurstof bij het fruit kan komen. Deze persen zijn van Italiaanse origine en werken

perfect. Om het fruit op de juiste temperatuur in de kelder te krijgen wordt ’s nachts geplukt. Heel voorzichtig wordt de persdruk opgebouwd naar 1.4 bar en wordt het sap direct afgevoerd naar de gistingskuipen.

Ik proefde het eindresultaat van de oogst 2023. Deze wijnen waren nét klaar met de alcoholische gisting; al het aanwezige suiker was vergist. De vermentino was extreem expressief en meer dan sappig. De viognier ingetogen, zuiver, schoon en de rosé van grenache noir en muscat à petite grains-druiven zo overweldigend schoon, nog volledig troebel met aroma’s van wilde witte perzik, ongekend goed.

VAN DIT KLASSE-DOMEIN VOEREN WIJ:

- Les Cocquelicots Blanc
- Les Cocquelicots Rosé
- Les Cocquelicots Rouge